

Warszawa, dnia 02 lutego 2016 r.

RZĄDOWE CENTRUM LEGISLACJI
DEPARTAMENT POSTĘPOWAŃ PRZED
TRYBUNAŁEM KONSTITUCYJNYM

RCL.DPTK.590.18/2015

INFORMACJA O WYROKU

TRYBUNAŁU KONSTITUCYJNEGO

Z DNIA 28 PAŹDZIERNIKA 2015 R. O SYGN. AKT SK 59/13¹

I. Problem prawny.

Przedmiotem kontroli Trybunału Konstytucyjnego w ww. wyroku był przepis art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. z 2005 r. Nr 179, poz. 1485, ze zm.; dalej: u.p.n.) w zakresie, w jakim dopuszcza możliwość orzeczenia przypadku przedmiotu przestępstwa oraz przedmiotów i narzędzi, które służyły lub były przeznaczone do jego popełnienia, nawet jeżeli nie były one własnością sprawcy, niezależnie od winy osoby będącej właścicielem przedmiotu objętego przypadkiem.

Zgodnie z treścią tego przepisu - w brzmieniu obowiązującym przed ogłoszeniem sentencji wyroku Trybunału - „w razie skazania za przestępstwa określone w art. 53-61, 63 i 64 można orzec przypadek przedmiotu przestępstwa oraz przedmiotów i narzędzi, które służyły lub były przeznaczone do jego popełnienia, nawet jeżeli nie były własnością sprawcy”.

II. Wzorzec kontroli.

Art. 42 ust. 1 w związku z art. 2 oraz art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

III. Treść orzeczenia.

Trybunał Konstytucyjny orzekł, że przywołany powyżej przepis art. 70 ust. 1 u.p.n. w zakresie, w jakim dopuszcza orzeczenie przypadku przedmiotu służącego do popełnienia któregoś z wymienionych w tym przepisie przestępstw, nie będącego własnością sprawcy, jeżeli właściciel lub inna osoba uprawniona, mimo zachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, nie przewidywała i nie mogła przewidzieć, że może on służyć

¹ Dz. U. z dnia 2 grudnia 2015 r. poz. 2014.

do popełnienia któregoś z tych przestępstw, jest niezgodny z art. 42 ust. 1 w związku z art. 2 oraz art. 64 ust. 1 i 3 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji.

Ponadto Trybunał Konstytucyjny postanowił umorzyć postępowanie w pozostałym zakresie.

W ramach oceny zakwestionowanej regulacji ze wskazanym wzorcem, Trybunał uwypuklił fakt, iż do orzeczenia przypadku przedmiotu służącego do popełnienia przestępstwa konieczne jest przypisanie - właścicielowi tego przedmiotu, udostępniającego go (świadomie lub nieświadomie) sprawcy przestępstwa - co najmniej braku ostrożności wymaganej w danych okolicznościach. W postępowaniu, w którym zakwestionowany przepis podlegał zastosowaniu, sądy nie były bowiem zobowiązane przez ustawodawcę do ustaleń faktycznych, analizy okoliczności sprawy, czy też jakiegokolwiek związku z przestępstwem właściciela przedmiotu służącego do jego popełnienia.

Kwestionowany przepis - w zakresie wskazanym w sentencji wyroku - utracił moc obowiązującą z dniem ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw, tj. z dniem 2 grudnia 2015 r.

IV. Wskazówki dla prawodawcy.

W uzasadnieniu wyroku Trybunału Konstytucyjnego brak jest wskazówek odnoszących się do treści normatywnych służących jego wykonaniu. Z sentencji wyroku wynika jedynie, że konstytucyjnie wadliwa jest regulacja, która dopuszcza orzeczenie przypadku przedmiotu służącego do popełnienia któregoś z wymienionych w zaskarżonym przepisie przestępstw, nie będącego własnością sprawcy, jeżeli właściciel lub inna osoba uprawniona, mimo zachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, nie przewidywała i nie mogła przewidzieć, że może on służyć do popełnienia któregoś z tych przestępstw.

Piotr Ołdak
Wicedyrektor
Departamentu Postępowań przed Trybunałem
Konstytucyjnym
w Rządowym Centrum Legislacji

/-podpisano bezpiecznym podpisem elektronicznym
weryfikowanym przy pomocy ważnego
kwalifikowanego certyfikatu/